

enkelt Tilfælde, hvor der er en særlig Grund for dem til at ønske foreslaaende Grundforbedringer, Ombygninger eller Hovedreparationsarbejder tagne i nærmere Betragtning, fordi det ifølge Sagens Beskaffenhed ligger nær, at de maae foretages i de allernærmeste Aar, medens man dog har forbeholdt Staten enten at udføre Arbejdet selv eller give en Erstatning efter Voldgiftskjendelse. Skulde dette Endringsforslag finde saa megen Anklang i Thinget, at det kan optages i Loven, maa dets Stillere, som sagt, forbeholde sig at undergive det en Modification i Redactionen, saaledes, at det her Antyde kommer til at staae klarere, end det i dette Dilemma staaer, og navnlig saaledes, at det fremtræder bestemt, at Forslaget ikke tilsigter i det Hele at forhale Afleveringen eller at gjøre det vanskeliggere for Regjeringen at faae Sagen gennemført, men kun at faae et Billighedskræv efterkommet, hvor særlige Forhold gjøre det ønskeligt. Jeg skal foreløbigt blive staaende herved, idet jeg anbefaler det omhandlede Forslag til det høitærede Thing.

Sall: Det er jo allerede i Udvalgets Betænkning og nu senere idag i et udførligt Fordrag af den ærede Ordfører blevet stærkt fremhævet, hvad der ogsaa fremgaaer af de Forhandlinger, der have fundet Sted paa tidligere Stadier af denne Sag, at der imod Gjennemførelsen af den hele nye Ordning væsentligt fremstillede sig een Vanskelighed eller Betænkning, nemlig den, der ligger i den overmaade ubillige og meget trykkende Overbeholdelse, som ved Gjennemførelsen af denne Foranstaltning vilde falde paa to Amt. Udvalget har i sin Betænkning Sp. 580 udtalt, at, forsaavidt de forskjellige Forslag, der i saa Henseende vare gjorte fra dets Side, ikke skulde kunne ansees for tilstrækkelige til at fjerne denne Betænkning, „ikke skulde findes at indeholde tilstrækkelig Beroligelse“, som det hedder, „med Hensyn til de tvende Amters fremtidige Stilling, skjønnes der ikke at være Andet at gjøre end at lade den hele Foranstaltning hvile“. Jeg troer nu, at det maa have paatrængt sig Enhver ved at læse selve Udvalgets Betænkning, ligesom nu idag ved at høre Udvalgets Ordfører, at, medens det sikkert er lykkedes Udval-

get i en aldeles fuldstændig Grad at naae den tilsigtede Beroligelse for det ene af disse to Amt, er det meget langt fra, at det paa nogen Maade kan siges at være lykkedes med Hensyn til det andet. Paa Grund af den Stilling, som disse to Amt her i denne Sag maae indtage ved Siden af hinanden, skal jeg tillade mig i al mulig Korthed at fremhæve de Hovedpunkter, som ville vise, hvorledes Stillingen har været, og hvorledes den efter den paatænkte Ordning vil blive for de to Amt, for derved at komme til det Resultat, som jeg troer er uimodsigeligt, at der virkelig for det ene af disse Amt er opnaaet Alt, hvad der med nogenlunde Billighed under Hensyn til dette Amt's Stilling kunde ønskes, medens dette kun i meget ringe Grad er naaet med Hensyn til det andet Amt. Hvad nu Ringkjøbing Amt angaaer, da er det opløst, at der tidligere til Veikassen kun er svaret 73 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn; det er opløst, at der nu efter Forandringen vilde blive at svare 1 Rd. 25 $\frac{1}{2}$ eller med andre Ord et Tillæg af 3 Mk., dette dog kun, naar man tager Hensyn til en tidligere Tingenes Tilstand; thi, som ogsaa af Ordføreren bemærket, har man i de senere Aar i Virkeligheden seet sig nødsaget til at gaae op til Maximum af Tilskuddet til Veikassen, 1 Rd., og Forskjellen vilde altsaa i Virkeligheden kun blive et Tillæg af 25 $\frac{1}{2}$. Men ved Siden deraf havde jo Amtet at tilsvare 4 pCt., som ikke er Rente af, men Afdrag paa en Gjæld, hvori det er kommet til Veikassen, af c. 350,000 Rd., altsaa 14,000 Rd. om Aaret, det er et Beløb, ved hvis Estergivelse Amtet frigjøres for 4 Mk. 8 $\frac{1}{2}$ pr. Td. Hartkorn. Altsaa selv om den nye Foranstaltning ansees for at tilvejebringe den fuldstændige Forøgelse af 3 Mk., er det dog klart, at man ved at udslette denne Gjæld, ved at fritage Amtet for en aarlig Betaling af 14,000 Rd., saa langt fra skaffer det en Forøgelse af Udgifter, at der tværtimod fremkommer en Formindelse. Videre forekommer det mig eiheller at man med Billighed kan gaae med Hensyn til dette Amt, i Særbeleshed, hvis man gjør den Betragtning gjældende, at den hele nye Ordning kunde fremkalde Lettelser med Hensyn til Bestyrelsen af Veivæsenet i de dermed for-